

Leif Mikkelsen (V):

Der er noget, der tyder på, at centralisterne er ved at finde sammen i en eller anden mærkelig konstellation. For hvad er det egentlig, vi har gang i? Vi taler om frie skoler, hvor en kreds af mennesker har taget initiativ, tager et medansvar, og der er en forældrereds. Og så er det, at vi har foretaget opstramminger, som er trådt i kraft for mindre end et halvt år siden, og alligevel kommer man nu løbende med forslag til en ændring, der er så fundamental, nemlig at sætte denne forældrereds ud af kraft; den forældrereds, som i form af de frie skoler netop viser et særligt initiativ.

Så jeg har ikke brug for at forlænge debatten overhovedet. Og undskyld, vil jeg sige til fru Louise Frevert, men sjældent har jeg set magen til sludder. Derfor kan jeg klart afvise, at Venstre overhovedet kunne medvirke til det her.

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Man kan roligt spørge med de berømte ord WWW: Wa We Wenstre? Er det ikke sådan? For før valget skulle der opstramminger til, sagde den daværende partiformand for Venstre, hr. Anders Fogh Rasmussen. På baggrund af de udmeldinger valgte undervisningsministeren sidste år at komme med et lovforslag, vi syntes var godt, endda rigtig godt.

Vi var i forhandlinger om det. Men der skete det, at Venstre blev skræmt fra vid og sans på grund af baglandet i de frie skoler, og så fremsatte man et ændringsforslag og førte forhandlinger med SF og De Radikale, der bestemte ikke kunne støtte det første forslag, og man vendte altså på en tallerken. Det er ret ærgerligt. Jeg synes, vi har chancen nu for at få strammet op.

Vi bruger over 3 mia. gode danske kroner i den frie skoleverden hvert eneste år. 95 pct. af skolerne lever faktisk op til de målsætninger, der skal være. Der går 73.000 børn og unge mennesker i vores friskoler. Det er utrolig vigtigt, at de, der går der, også kan klare sig i det samfund, der er omkring dem, og har en chance for at kunne klare sig.

Vi har set ganske mange eksempler. Undersøgelsen dokumenterer klart – den indgik i lovgrundlaget sidste år – at det var meget lemfældigt, hvilket er meget diplomatisk sagt. Jeg ved godt, at en række skoler har valgt at have kommunalt tilsyn, og det er jeg faktisk rimelig tryk

ved, men selv de steder, hvor der var kommunalt tilsyn, var tilsynet lemfældigt.

Så det viser, at der er behov for, at nogle tager ud på skolerne og sikrer, at de lever op til de mål, der er i lovgivningen. Vi er enige i en række af opstrammingerne, altså at leve op til menneskerettigheder osv. Vi anerkender, at det kom ind, og vi var også enige i det, men vi var dog ærgerlige over, at man ikke i Venstre turde gå det sidste stykke.

Man er åbenbart så bange for friskoleverdenen, at man ikke turde det. Det er brandærgerligt. For vi vil nu se, at en række af de her fundamentalistiske skoler, uanset om de er af den ene eller den anden religiøse observans, får lov at fortsætte, for det er jo forældrene selv, den kreds, der har startet skolen på et eller andet grundlag, der fører tilsynet, og det er da brandærgerligt.

Der ligger i øvrigt også, synes jeg, et stykke integrationsarbejde i, at vi sikrer de her børn – uanset om skolen er muslimsk, eller den er kristelig, hvis den er fundamentalistisk – at de kan begå sig. Det kan de søreme ikke. Vi har set det med Samuelskolen, og vi har set det andre steder. Al Aqsa Skole er nævnt osv.

Derfor er det ærgerligt, at man ikke lige vil gøre en ekstra indsats for at fange de der ganske få brodne kar, der er. Og jeg mener ikke, at der ville være gået noget af friskoletanken, -kredsen og -ideen fra forældrene ved at man havde sikret, at der blev et ordentligt tilsyn. Det er brandærgerligt.

Kl. 19.40

Men når det er sagt, vil jeg ikke sige, at vi bakker alle tanker op omkring det her, der ligger. Det er ikke sikkert, at det skal udformes præcis på den måde, men vi bakker op, at vi nu får forankret et tilsyn i staten, der skal sikre, at der bliver ført et kvalificeret og et ordentligt periodisk tilsyn med vores frie skoleverden. Det vil vi gerne være med til. Jeg synes måske, at det var mere spiseligt end et kommunalt tilsyn, og det skal være en tilsynsforpligtelse, så man lever op til det.

Når man læser loven fra sidste år – jeg har haft fornøjelsen at genlæse både debatten og lovforslaget – så må vi sige, at det jo kun er i helt særlige tilfælde, at staten og dermed undervisningsministeren kan gribe ind i dag. Vi har set, at det, når man går ind i sådan et tilsyn, tager umådelig lang tid, inden man overhovedet får taget sig sammen til at gøre noget ved sagen.